

**EGZAMIN GIMNAZJALNY
W ROKU SZKOLNYM 2012/2013**

**CZEŚĆ HUMANISTYCZNA
JĘZYK POLSKI**

**ROZWIĄZANIA ZADAŃ I SCHEMATY PUNKTOWANIA
GH-P1-132**

Liczba punktów za zadania zamknięte i otwarte: 32

PUNKTOWANIE ZADAŃ ZAMKNIĘTYCH

Numer zadania	Poprawna odpowiedź	Punktacja	Zasady przyznawania punktów
1.	A	0-1	odpowiedź poprawna – 1 p. odpowiedź błędna lub brak odpowiedzi – 0 p.
2.	C	0-1	
3.	D	0-1	
4.	B	0-1	
5.	A3	0-1	
6.	F3	0-1	
7.	F2	0-1	
8.	B	0-1	
9.	D	0-1	
10.	A2	0-1	
11.	A	0-1	
12.	B	0-1	
13.	D	0-1	
14.	D	0-1	
15.	TT	0-1	
16.	TN	0-1	
17.	A	0-1	
18.	D	0-1	
19.	A	0-1	
20.	C	0-1	

KRYTERIA DO ZADANIA KRÓTKIEJ ODPOWIEDZI**Zadanie 21. (2 punkty)**

Napisz zapytanie do internetowej poradni językowej, dotyczące zagadnienia językowego, które sprawia Ci kłopot. Ponieważ zwracasz się do profesora, pamiętaj o właściwym stylu wypowiedzi. Uwaga! Nie kopiuj przykładów ani sformułowań przytoczonych w arkuszu.

2 punkty – Uczeń tworzy logicznie sformułowane zapytanie dotyczące zagadnienia językowego (innego od przytoczonych w arkuszu). Dostosowuje sposób wyrażania się do oficjalnej sytuacji komunikacyjnej oraz do zamierzonego celu, np.:

- *Panie Profesorze, mam wątpliwości, kiedy przed spójnikiem „niż” stawia się przecinek. Proszę o ich rozstrzygnięcie. Z góry dziękuję za odpowiedź.*
AB
- *Poradnio, uprzejmie proszę o informację, czy nazwiska zakończone na „o” należy odmieniać. Dziękuję.*
AB
- *Panie Profesorze,
Zastanawiam się właśnie nad pochodzeniem takich sformułowań, jak : „gruszki na wierzbie” i „śliwki na sośnie”. Ponieważ nie widzę w tych związkach logicznego sensu, zwracam się do Pana z uprzejmą prośbą o wyjaśnienie mi tego zagadnienia.
Z poważaniem
AB*

1 punkt – Uczeń tworzy logicznie sformułowane zapytanie dotyczące zagadnienia językowego (innego od przytoczonych w arkuszu), ALE nie dostosowuje sposobu wyrażania się do oficjalnej sytuacji komunikacyjnej.

LUB

podejmuje próbę sformułowania zagadnienia językowego wskazanego w poleceniu ORAZ dostosowuje sposób wyrażania się do oficjalnej sytuacji komunikacyjnej.

0 punktów – Uczeń przepisuje sformułowania albo pytania z arkusza egzaminacyjnego (korespondencja z poradnią językową), zmieniając jedynie frazeologizm lub kolor, np.:

- *Panie Profesorze,
zastanawiam się nad paroma związkami z nazwą barwy czarnej, mianowicie: „czarna rozpacz”, „czarna owca”. Czym jest umotywowane użycie tego właśnie koloru w tych zwrotach?
Z góry dziękuję za odpowiedź.*

LUB

formułuje wypowiedź, która nie zawiera pytania/zagadnienia językowego do rozstrzygnięcia i wyjaśnienia LUB popełnia błąd merytoryczny, np. w stałym związku frazeologicznym, np.:

- *Panie Profesorze,
przeglądając ostatnio fora internetowa, natknęłam się na powiedzenie „wierny jak pies”. Rozumiem, że zwierzęta są dobrymi przyjaciółmi, ale dlaczego akurat pies jest najwierniejszy?
AB.*
- *Panie Profesorze,
próbuję zrozumieć związek „obić się o uszy”. Nie rozumiem, jak słowo może obić się o uszy?*
- *Pani Profesor,
czy rym jest niezbędny do napisania wiersza? Jeśli nie, to dlaczego wielu poetów nie potrafi napisać wiersza bez rymów?
Pozdrawiam AB*

KRYTERIA OCENY CHARAKTERYSTYKI

Zadanie 22. (10 punktów)

Napisz charakterystykę bohatera literackiego, który Twoim zdaniem wykazał się odwagą.

1. Treść

Oceniane cechy wypowiedzi ucznia	4 punkty	3 punkty	2 punkty	1 punkt	0 punktów*
Realizacja tematu	UCZEŃ pisze charakterystykę postaci literackiej wykazującej się odwagą, zachowując spójność całej wypowiedzi	UCZEŃ pisze charakterystykę postaci literackiej wykazującej się odwagą, zachowując spójność w przeważającej części wypowiedzi	UCZEŃ pisze w przeważającej części charakterystykę postaci literackiej wykazującej się odwagą	UCZEŃ podejmuje próbę napisania charakterystyki postaci literackiej wykazującej się odwagą	UCZEŃ charakteryzuje inną postać (nieliteracką) lub postać literacką, która nie wykazuje się odwagą, lub pisze pracę w innej formie
Przedstawienie postaci ^a	prezentuje postać	prezentuje postać	prezentuje postać	podaje przynajmniej jedną informację o postaci	
Prezentacja cech zewnętrznych ^a	opisuje cechy zewnętrzne	opisuje cechy zewnętrzne	opisuje cechy zewnętrzne	wymienia przynajmniej jedną cechę zewnętrzną	
Prezentacja cech wewnętrznych	przedstawia trafne przykłady zachowania postaci potwier-	przedstawia trafne przykłady zachowania postaci potwier-	przedstawia przynajmniej jeden przykład zachowania	wskazuje odwagę jako cechę postaci pośrednio lub bezpo-	

	dzające odwagę oraz prezentuje inne cechy wewnętrzne powiązane z odwagą	dzające odwagę oraz prezentuje inne cechy wewnętrzne	postaci potwierdzający odwagę (nawet w sposób ogólny) oraz wskazuje inne cechy wewnętrzne	średnio	
Ocena postaci	dokonuje oceny postaci, uzasadnia swoją opinię	dokonuje oceny postaci			

^a w zależności od możliwości, jakie stwarza wskazana postać.

*** Jeżeli uczeń charakteryzuje inną postać (nieliteracką) lub pisze pracę w innej formie, otrzymuje 0 punktów również w pozostałych kryteriach.**

1. Błąd rzeczowy zakłócający logikę wypowiedzi oraz błędy dotyczące rodzajów i gatunków literackich, tytułów, imion i nazwisk autorów oraz bohaterów tekstów **wskazanych w podstawie programowej** powodują obniżenie oceny o jeden poziom.
2. Jeżeli uczeń łączy cechy różnych postaci, otrzymuje 0 punktów za kryterium *Treść*.
3. W pracy krótszej od wyznaczonej objętości ocena kompozycji, stylu, języka, ortografii i interpunkcji pozostaje na poziomie 0.

2. Segmentacja tekstu

1 p. – zachowany logiczny tok rozważań, segmentacja konsekwentna i celowa

0 p. – brak uporządkowania logicznego, segmentacja przypadkowa lub brak segmentacji

3. Styl

1 p. – styl konsekwentny, dostosowany do formy wypowiedzi

0 p. – styl niekonsekwentny lub niedostosowany do formy wypowiedzi.

4. Język

2 p. – dopuszczalnych 5 błędów (składniowych, leksykalnych, frazeologicznych, fleksyjnych lub stylistycznych)

1 p. – dopuszczalnych 6 błędów (składniowych, leksykalnych, frazeologicznych, fleksyjnych lub stylistycznych)

0 p. – powyżej 6 błędów (składniowych, leksykalnych, frazeologicznych, fleksyjnych lub stylistycznych)

5. Ortografia

1 p. – dopuszczalne 2 błędy

0 p. – powyżej 2 błędów

W przypadku uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

1 p. – dopuszczalne 3 błędy

0 p. – powyżej 3 błędów

6. Interpunkcja

1 p. – dopuszczalne 3 błędy

0 p. – powyżej 3 błędów

W przypadku uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

1 p. – dopuszczalne 4 błędy

0 p. – powyżej 4 błędów

Przykład odpowiedzi:

Odwaaga to niewątpliwie cenna zaleta. Wymaga przełamania strachu. Dzięki niej człowiek jest gotowy poświęcić życie w imię takich wartości, jak miłość do ojczyzny lub ukochanego. Odważna osoba nie obawia się

podejmować ryzyka, będącego nie tyle dowodem brawury, ale świadomą ofiarą dla dobra innych. Uważam, że taką właśnie odwagę wykazał się fikcyjny bohater powieści Henryka Sienkiewicza pt. „Ogniem i mieczem” – Jan Skrzetuski.

Jan Skrzetuski służył jako oficer w szeregach husarskich wojsk Jaremy Wiśniowieckiego. Ten niezwykle silny i zwinny żołnierz należał do najlepszych szermierzy Rzeczypospolitej. Zawsze był gotów do poświęceń dla dobra ojczyzny. Nie wahał się ani przez chwilę, gdy otrzymał rozkaz, żeby wyruszyć w poselstwo na Sicz, chociaż zdawał sobie sprawę, jakiej niebezpiecznej podjął się misji. Nie zawiódł pokładanego w nim zaufania, bo będąc w niewoli kozackiej zachował godną postawę i mimo zagrożenia życia, nie zgodził się na zdradę księcia i ojczyzny. Jako żołnierz zawsze kierował się rozumem, nigdy emocjami. Jeśli trzeba, używał podstępów i sprytu, by osiągnąć zamierzony cel. Nigdy nie lękał się walki z nieprzyjacielem, podejmując się często straceńczych misji. Tak było, gdy postanowił przekraść się z oblężonego przez sprzymierzonych z Turkami Kozaków Zbaraża z listami do króla Jana Kazimierza, by powiadomić go o trudnej sytuacji wojsk Wiśniowieckiego. Mimo głodu i zmęczenia, przedarł się przez ziemie objęte wojną i doręczył dokumenty adresatowi. Pomogły mu w tym upór i pomysłowość. Wykazał się też wielką odwagą.

Jan Skrzetuski był wysokim, szczupłym i przystojnym mężczyzną. Odznaczał się dumną postawą i rycersko odnosił się do kobiet. Zakochał się ze wzajemnością w pięknej Helenie Kurcewiczównie. Gdy ta została porwana przez pułkownika kozackiego Bohuna, Skrzetuski wszędzie jej poszukiwał. Ale miłość do kochanej kobiety, tęsknota i rozpacz po jej zaginięciu nie odwróciła jego uwagi od najważniejszej powinności rycerskiej – walki w obronie ojczyzny. Miał odwagę dokonać trudnego wyboru między miłością do Heleny a żołnierskim obowiązkiem. Dopiero po ustaniu działań wojennych poświęcił się bez reszty poszukiwaniom ukochanej.

Moim zdaniem Skrzetuski to wzór niezłomnego rycerza, dla którego służba ojczyźnie zawsze była na pierwszym miejscu.